A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2017. július 13.*

„Fellebbezés – Az európai uniós intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférés joga – 1049/2001/EK rendelet – A hozzáférési jog alóli kivételek – A 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdése – Ezen intézmények döntéshozatali eljárásának védelme – Környezet – Aarhusi Egyezmény – 1367/2006/EK rendelet – A 6. cikk (1) bekezdése – A környezeti információk hozzáférhetővé tételéhez fűződő közérdek – A német hatóságok által az Európai Bizottságnak megküldött olyan információk, amelyek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerére vonatkozó uniós jogszabályok hatálya alá tartozó, német területen található létesítményekre vonatkoznak – A hozzáférés részleges megtagadása”

A C-60/15. P. sz. ügyben,

a **Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH** (székhelye: Stolberg [Németország], képviselik: S. Altenschmidt és P.-A. Schütter Rechtsanwälte)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. február 11-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart és P. Mihaylova, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök, A. Tizzano (előadó), a Bíróság elnökhelyettese, A. Borg Barthet, E. Levits és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. július 6-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. október 19-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 Fellebbezésével a Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (a továbbiakban: Saint-Gobain) az Európai Unió Törvényszéke 2014. december 11-i Saint-Gobain Glass Deutschland kontra Bizottság ítéletének (T-476/12, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2014:1059) hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben ezzel az ítéletével a Törvényszék elutasította a Bizottság 2013. január 17-i azon határozatának a megsemmisítése iránti keresetét, amely megtagadta a Németországi Szövetségi Köztársaság által a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat (HL 2011. L 130., 1. o.) 15. cikkének (1) bekezdésében előírt eljárás keretében a Bizottságnak megküldött listához való teljes körű hozzáférést annyiban, amennyiben e dokumentum információkat tartalmaz a Saint-Gobain német területen található bizonyos létesítményei tekintetében, a 2005-től 2010-ig tartó időszak során a szén-dioxid-(CO_2-)kibocsátás tekintetében az ideiglenes kiosztásokra, a tevékenységekre és kapacitásszintekre, valamint a létesítmények hatékonyságára és a 2013-tól 2020-ig tartó időszakot érintően ideiglenesen kiosztott éves kibocsátási egységekre vonatkozóan (a továbbiakban: vitatott határozat).

Jogi háttér

A nemzetközi jog

2 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, Aarhusban 1998. június 25-én aláírt és az Európai Közösség nevében a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal (HL 2005. L 124., 1. o.) jóváhagyott Egyezmény (a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény) 4. cikke a következőképpen szól:

„(1) Valamennyi fél biztosítja ezen cikk további bekezdései függvényében, hogy a hatóságok környezeti információ kérése esetén a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják a kért információt a nemzeti szabályozás keretében […]:

a) az információkéréshez fűződő érdek megjelölésének igénye nélkül;

[…]

(4) A környezeti információra vonatkozó kérés elutasítható, amennyiben az információ feltárása [helyesen: hozzáférhetővé tétele] hátrányosan érintené:

a) a hatósági eljárások titkosságát, ahol ezen titkosságot a nemzeti jog előírja;

[…]

Az információszolgáltatás [helyesen: A hozzáférés megtagadásának] fent említett okai szűken értelmezendők, figyelembe véve az információ feltárásához fűződő közérdeket, valamint azt, hogy a kért információ mennyiben vonatkozik a környezetbe történő kibocsátásokra.

[…]”

Az uniós jog

3 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) (1), (2), (4), (6) és (11) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„(1) Az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikkének második albekezdése kiemeli a nyitottság elvét [helyesen: átláthatóság fogalmát], megállapítva, hogy a Szerződés új szakaszt jelent az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg.

(2) A nyitottság [helyesen: átláthatóság] lehetővé teszi a polgárok számára, hogy még inkább részt vegyenek a döntéshozatali eljárásban, és biztosítja a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben. A nyitottság [helyesen: átláthatóság] hozzájárul a demokrácia elvei és az alapvető jogok tiszteletben tartásának erősítéséhez, ahogyan azokat az EU-Szerződés 6. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartája megállapítja.

[…]

(4) E rendelet célja, hogy a lehető legteljesebb érvényt szerezzen a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés jogának, és ezzel a hozzáféréssel kapcsolatban általános elveket és korlátokat állapítson meg az EK-Szerződés 255. cikke (2) bekezdésének megfelelően.

[…]

(6) Szélesebb körű hozzáférést kell biztosítani a dokumentumokhoz azokban az esetekben, amikor az intézmények jogalkotói minőségükben járnak el, beleértve a delegált jogköröket is, megőrizve ugyanakkor az intézményi döntéshozatali eljárások hatékonyságát. Ezeket a dokumentumokat a lehető legnagyobb mértékben közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni.

[…]

(11) Elvben az intézmények valamennyi dokumentumát hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára. Ugyanakkor, bizonyos köz- és magánérdekeknek kivételek útján védelmet kell biztosítani. Az intézményeket fel kell jogosítani belső konzultációik és tanácskozásaik védelmére, ha az feladataik ellátása érdekében szükséges. A kivételek értékelése során az intézményeknek az Unió valamennyi tevékenységi területén figyelembe kell venniük a közösségi joganyagban szereplő, a személyes adatok védelmével kapcsolatos elveket.”

4 E rendelet „Cél” címet viselő 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet célja, hogy:

a) a köz- vagy magánérdek alapján olyan módon határozza meg az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság (a továbbiakban: az intézmények) dokumentumaihoz való, az EK-Szerződés 255. cikkében előírt hozzáférési jogra irányadó elveket, feltételeket és korlátozásokat [helyesen: olyan módon határozza meg az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság (a továbbiakban: az intézmények) dokumentumaihoz való, az EK-Szerződés 255. cikkében előírt hozzáférési jogra irányadó, köz-, illetve magánérdeken alapuló elveket, feltételeket és korlátozásokat], hogy a dokumentumokhoz a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa;

b) megállapítsa az e jog lehető legegyszerűbb módon történő gyakorlását biztosító szabályokat, [és]

c) elősegítse a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos helyes igazgatási gyakorlatot.”

5 Az említett rendelet „Kedvezményezettek és hatály” címet viselő 2. cikke a (3) bekezdésében a következőket írja elő:

„Ez a rendelet az intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak.”

6 Ugyanezen rendelet „Kivételek” címet viselő 4. cikke a következőket mondja ki:

„[…]

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] hátrányosan befolyásolná a következők védelmét:

– természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,

– […]

– ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

[…]

(5) Bármely tagállam kérheti az intézménytől, hogy előzetes beleegyezése nélkül az intézmény az illető tagállamtól származó dokumentumot ne tegye közzé [helyesen: ne tegye hozzáférhetővé].

[…]”

7 A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 41., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 375. o.) 4. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„A tagállamok előírhatják a környezeti információ kérésének visszautasítását, ha az információ közzététele hátrányosan befolyásolná a következőket [helyesen: A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy a környezeti információ kiadása iránti kérelem teljesítése megtagadható, ha az információ hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná a következőket]:

a) a hatóságok tanácskozásainak titkos jellege, amennyiben e titkos jelleget jogszabály írja elő;

[…]”

8 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.) (2) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program […] hangsúlyozza a megfelelő környezetvédelmi információnyújtás jelentőségét, valamint annak fontosságát, hogy a nyilvánosságnak tényleges lehetősége legyen részt venni a környezetvédelmi döntéshozatalban, növelve ezzel a döntéshozatal számonkérhetőségét és átláthatóságát, valamint hozzájárulva a lakossági tudatossághoz és a meghozott határozatok támogatottságához. A cselekvési program továbbá – az előző programokhoz hasonlóan […] – támogatja a környezetvédelmi tárgyú közösségi jogszabályok hatékonyabb végrehajtását és alkalmazását, beleértve a közösségi szabályok érvényesítését, valamint a közösségi környezetvédelmi jogszabályok megsértése elleni fellépést.”

9 E rendelet 1. cikke a következőket írja elő:

„(1) E rendelet célja, hogy hozzájáruljon [az Aarhusi Egyezmény] alapján fennálló kötelezettségek végrehajtásához, az egyezmény rendelkezéseinek közösségi intézményekre és szervekre történő alkalmazását szolgáló szabályok meghatározása által, különösen a következő eszközökkel:

a) a közösségi intézményekhez vagy szervekhez beérkezett vagy általuk előállított, és azok birtokában levő környezeti információhoz történő nyilvános hozzáférés jogának biztosítása, illetve az e jog gyakorlására vonatkozó alapvető feltételek és gyakorlati szabályok meghatározása;

b) a környezeti információ fokozatos hozzáférhetővé tétele és terjesztése a nyilvánosság körében annak érdekében, hogy biztosított legyen az ahhoz való rendszeres hozzáférés és annak terjesztése a lehető legszélesebb körben. Ennek érdekében elő kell segíteni különösen – amennyiben rendelkezésre áll – a számítógépes távközlés vagy egyéb elektronikus technológia használatát;

c) a nyilvánosság részvételének biztosítása a környezetet érintő tervekkel és programokkal kapcsolatban;

d) környezeti ügyekben az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosítása közösségi szinten az e rendelet által megállapított feltételek szerint.

(2) E rendelet rendelkezéseinek alkalmazásakor a közösségi intézményeknek és szerveknek törekedniük kell a nyilvánosság segítésére és iránymutatás nyújtására a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférés, a döntéshozatalban történő részvétel és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében.”

10 Az említett rendelet 2. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

[…]

d) »környezeti információ«: minden olyan írásbeli, vizuális, szóbeli, elektronikus vagy bármilyen más materiális formában lévő információ, amely az alábbiak valamelyikére vonatkozik:

[…]

iii. olyan intézkedések (beleértve az igazgatási intézkedéseket is), mint például a politikák, jogszabályok, tervek, programok, a környezetre vonatkozó megállapodások, illetve tevékenységek, amelyek az i. és ii. alpontban említett elemekre és tényezőkre ténylegesen vagy várhatóan hatással vannak, valamint az ilyen elemek védelmére hozott intézkedések és tevékenységek;

[…]”

11 Ugyanezen rendelet 3. cikke első bekezdésének a szövege a következő:

„Az 1049/2001/EK rendeletet alkalmazni kell a kérelmező által benyújtott, a közösségi intézmények és szervek birtokában levő környezeti információhoz való hozzáférés iránti bármely kérelemre, a kérelmező állampolgársága, nemzetisége vagy lakóhelye szerinti megkülönböztetés nélkül, illetve jogi személy esetében annak bejegyzett székhelye és tevékenysége tényleges központjának helye szerinti megkülönböztetés nélkül.”

12 Az 1367/2006 rendelet „Kivételek alkalmazása környezeti információhoz való hozzáférés iránti kérelmekre” című 6. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdése esetében – a vizsgálatok, különösen a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálatok kivételével – a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik. Az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkében szabályozott egyéb kivételek vonatkozásában az elutasítás indokait szűken kell értelmezni, figyelembe véve a közzétételhez fűződő közérdeket, illetve azt, hogy a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik-e.”

13 A 2011/278 határozat 15. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A 2003/87/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdésével összhangban a tagállamok 2011. szeptember 30-ig a Bizottság által rendelkezésre bocsátott elektronikus formanyomtatvány kitöltésével megküldik a Bizottságnak a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó, területükön működő létesítmények listáját, amely az 5. cikk szerint azonosított létesítményeket is tartalmazza.”

A jogvita előzményei

14 A Saint-Gobain az üveg világpiacán tevékenykedő vállalkozás, amely az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.) hatálya alá tartozó létesítményeket üzemeltet.

15 A 2011/278 határozat alapján a Saint-Gobain kibocsátási egységek ingyenes kiosztását kérte az illetékes német hatóságoktól a kibocsátási egységek említett irányelv által létrehozott kereskedelmi rendszerének harmadik szakasza, azaz a 2013 és 2020 közötti időszak vonatkozásában.

16 E határozat lényegében előírja, hogy a tagállamok minden meglévő létesítmény esetében kiszámítják az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes számát az Európai Bizottság által meghatározott referenciaértékek alapján. Az említett határozat, különösen a 15. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a számítások eredményeit be kell vezetni a 2003/87 irányelv hatálya alá tartozó, az egyes tagállamok területén működő létesítmények listájára, amelyet ellenőrzés céljából minden tagállam megküld a Bizottságnak.

17 A 2012. július 3-i levelével a Saint-Gobain az 1049/2001 rendelet és az 1367/2006 rendelet alapján hozzáférést kért a Bizottságtól ahhoz az Excel táblázathoz, amelyet a Németországi Szövetségi Köztársaság az említett 15. cikk (1) bekezdésében előírt eljárás keretében küldött meg a Bizottságnak. E táblázat információkat tartalmaz a Saint-Gobain német területen található egyes létesítményeiről. Konkrétan, a Saint-Gobain hozzáférést kért az egyes létesítményrészek tekintetében megküldött „eredeti üzembe helyezési kapacitásokra", valamint a 2013–2020 közötti időszakra vonatkozóan az egyes létesítményrészei számára ingyenesen kiosztott kibocsátási kvóták előzetes éves számára vonatkozó adatokhoz.

18 A Bizottság Éghajlatpolitikai Főigazgatósága a 2012. július 23-i levelével az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése alapján elutasította a Saint-Gobain által benyújtott kérelmet.

19 Ezt követően a német hatóságok nyilvánosságra hozták az érintett létesítmények listáját, valamint az egyes létesítményeknek kiosztott előzetes éves kibocsátási egységeket.

20 A Saint-Gobain az 1049/2001 rendelet alapján 2012. augusztus 7-én a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmet nyújtott be.

21 2012. szeptember 4-i levelével a Bizottság 15 munkanappal – 2012. szeptember 25-ig – meghosszabbította a válaszadás határidejét.

22 Ugyanakkor a Bizottság a 2012. szeptember 25-i levelével arról tájékoztatta a Saint-Gobain-t, hogy nem tudja megküldeni a megállapított határidőn belül a végleges határozatot, mivel a német hatóságok, akikkel a kért információk összeállítójaként konzultált, még nem küldtek választ.

23 2012. szeptember 28-án a Saint-Gobain arra kérte a Bizottságot, hogy 2012. október 15-e előtt hozzon határozatot a megerősítő kérelméről.

24 2013. január 17-én a Bizottság a vitatott határozattal részleges hozzáférést biztosított a kért információkhoz, így a német hatóságok által nyilvánosságra hozott, továbbá néhány nem lényeges, az Excel táblázatban található információhoz, az említett információk többi részéhez való hozzáférést pedig megtagadta.

25 A Bizottság a megtagadó határozatában az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése alapján megállapította, hogy a kért információk teljes körű hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztetné a folyamatban lévő döntéshozatali eljárását, amely több tagállam területén található számos létesítményt érintett. A Bizottság szerint az említett információk teljes körű közlése a tagállamok által átadott információkra vonatkozó kérdések és kifogások megfogalmazására adhat alkalmat a nyilvánosság, és elsősorban az érintett vállalkozások részéről, ami a döntéshozatali eljárás megzavarásának a veszélyével járna. Ez a megzavarás pedig jelentősen hátráltathatja ezt az eljárást, és rossz hatással lehet a Bizottság és a tagállamok közötti párbeszédre.

26 Miután a Németországi Szövetségi Köztársaság átadta a kért információkat, a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdése alapján konzultált e tagállammal, amely kifogásolta az említett információk hozzáférhetővé tételét. Az említett tagállam a Bizottsághoz hasonlóan e rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivétellel indokolta a kifogását. Konkrétan arra hivatkozott, hogy a Bizottság még nem fogadott el az említett információkra vonatkozó határozatot, és hogy igencsak várható volt egy ilyen határozat megállapított határidőben való meghozatala. A Bizottság ezeket az indokokat *prima facie* relevánsnak tekintette.

27 A vitatott határozatban a Bizottság először is megállapította, hogy nem áll fenn az említett rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében vett nyomós közérdek, amely igazolta volna a kért információk teljes körű hozzáférhetővé tételét, ugyanakkor pontosította, hogy a Saint-Gobain által a kérelmében hivatkozott érdekek pusztán magánjellegűek voltak. Ezt követően ez az intézmény

megállapította, hogy a jelen esetben az elsőbbséget élvező érdek a mindenfajta külső megzavarástól mentes döntéshozatal biztosítása, valamint a Bizottság és a német hatóságok közötti bizalom megőrzése volt. Emellett a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a kért információk jelentős részét már nyilvánosságra hozták e hatóságok, és rámutatott, hogy a nyilvánosság így hozzáférhetett a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás tervezetének főbb elemeihez.

28 Végül az említett határozatban a Bizottság megállapította, hogy még ha megállapítható lenne is, hogy a Saint-Gobain által kért információk környezeti információk – ellentétben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében foglalt kivételekkel –, az 1367/2006 rendelet 6. cikke akkor sem tartalmaz olyan rendelkezést, amely kizárhatóvá tenné az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivétel alkalmazását.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

29 2012. október 31-én a Saint-Gobain keresetet terjesztett elő a Bizottság 2012. szeptember 4-i és szeptember 25-i hallgatólagos határozatának megsemmisítése iránt. A vitatott határozat 2013. január 17-i elfogadását követően a Saint-Gobain kérte, hogy engedélyezzék számára a kereseti kérelmei kiigazítását. A Törvényszék, miután helyt adott e kérelemnek, megállapította, hogy a kereset immár csak az utóbbi határozat megsemmisítésére irányul.

30 A megtámadott ítélettel a Törvényszék elutasította a Saint-Gobain által felhozott két jogalapot, és elutasította a keresetet.

A felek kérelmei

31 A Saint-Gobain azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, valamint semmisítse meg a vitatott határozatot;

– másodlagosan helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

32 A Bizottság a fellebbezés elutasítását és a Saint-Gobain költségek viselésére való kötelezését kéri.

A fellebbezésről

33 Fellebbezése alátámasztása érdekében a Saint-Gobain lényegében két jogalapra hivatkozik. Az első jogalap, amely két részből áll, az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondatával összefüggésben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének téves értelmezésén alapul, amennyiben a Törvényszék egyrészt kiterjesztően értelmezte e rendelkezéseket, és másrészt nem ismerte el, hogy a jelen esetben nyomós közérdek igazolja a kért környezeti információk hozzáférhetővé tételét. A második jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének téves alkalmazásán alapul.

A felek érvei

34 Az első jogalap első részével a Saint-Gobain azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel megsértette az 1367/2006 rendeletből, és különösen a 6. cikke (1) bekezdésének második mondatából eredő követelményeket, amelyek szerint a környezeti információkhoz való hozzáférés

megtagadásakor „szűken” kell értelmezni az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő kivételeket, köztük különösen az intézmények döntéshozatali eljárásnak védelmére irányuló, e cikk (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivételt.

35 A Saint-Gobain – miután megjegyzi, hogy a Törvényszék úgy határozott, hogy azok az információk, amelyekhez a jelen esetben hozzáférést kértek, az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett „környezeti információknak” minősülnek – rámutat arra, hogy az ilyen információk esetében az uniós intézmények kötelesek tiszteletben tartani e rendelet rendelkezéseit, amely rendelet az uniós jogrend szerves részét képező Aarhusi Egyezmény ezen intézményekre való alkalmazására irányul, amely egyezményt a Törvényszéknek is figyelembe kellett volna vennie.

36 Márpedig ez az egyezmény nem tartalmaz az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében szereplőhöz hasonló, általános jellegű rendelkezést, amely a környezeti információkhoz való hozzáférés megtagadását írja elő abban az esetben, ha a hozzáférhetővé tételük súlyosan veszélyeztetné az érintett hatóságok döntéshozatali eljárását. Ellenkezőleg, az említett egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében a jelen esetben szereplőhöz hasonló helyzetben a környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelem csak akkor utasítható el, ha ezen információk hozzáférhetővé tétele hátrányosan érintené a „hatósági eljárások titkosságát”, ahol ezen titkosságot a nemzeti jog előírja.

37 A megtagadás ezen indoka emellett megegyezne a 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő indokkal, amelynek célja az Aarhusi Egyezmény alkalmazása a tagállamok jogrendjében.

38 Így a szóban forgó megtagadási indokot az 1049/2001 rendelet és az említett irányelv szerint egyaránt úgy kell érteni – amint az a német nemzeti ítélkezési gyakorlatból is következik –, hogy az kizárólag a határozathozatallal összefüggő belső tanácskozásokra vonatkozik, az e tanácskozásokhoz képest korábbi elemekre, például az azok alapjául szolgáló adatokra azonban nem.

39 A Törvényszék ezzel szemben kiterjesztően értelmezte az említett rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt kivételt. A Törvényszék ugyanis azt állapította meg, hogy a kért információkhoz való hozzáférés megtagadását a jelen esetben az indokolja, hogy elhárítsák a folyamatban lévő döntéshozatali eljárás rendes lefolytatásának megzavarására alkalmas külső hatásokat, amelyek jelentősen hátráltathatják a szóban forgó eljárás keretében a Bizottságnak megküldött információk ellenőrzését, és súrlódásokat eredményezhetnek az említett információkat megküldő tagállamokkal, ami rossz hatással lehet a Bizottság és az említett tagállamok közötti párbeszédre.

40 Márpedig a Saint-Gobain szerint pusztán annak lehetősége, hogy a jelen esetben szereplőhöz hasonló környezeti információk hozzáférhetővé tétele kifogások megfogalmazásához vezethet, nem elégséges annak igazolásához, hogy ezek az információk bizalmas jellegűek, mivel a nyilvánosság által megfogalmazott, a hatósági eljárások átláthatóságából fakadó ilyen kifogások a szóban forgó szabályozás által megvalósítani kívánt következményt képeznek. Az ilyen kifogások ugyanis éppen az említett szabályozás által megvalósítani kívánt célkitűzéseket – többek között a nyilvánosság által ellenőrzött információkon alapuló, jobb környezeti határozatok meghozatalát – szolgálják. Ezenfelül a Saint-Gobain kifejti, hogy sem az 1367/2006 rendelet, sem a 2003/4 irányelv nem rendelkezik a hozzáférés megtagadásának olyan indokáról, amely a Bizottság és a tagállamok közötti kapcsolatok védelmével kapcsolatos.

41 Végül a Saint-Gobain azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 80–82. pontjában, valamint 87. pontjában többször is tévesen hivatkozott a Bíróság 1049/2001 rendelettel kapcsolatos olyan ítélkezési gyakorlatára, amely nem a környezeti információkhoz a Bizottság folyamatban lévő hatósági eljárása keretében való hozzáférésre vonatkozik.

42 A Bizottság erre válaszul mindenekelőtt a fellebbezés első jogalapjának elfogadhatatlanságára hivatkozik. Ugyanis, először is, amennyiben ezt a jogalapot úgy kellene érteni, hogy az az Aarhusi Egyezmény rendelkezéseire tekintettel az 1367/2006 rendelet jogszerűségének megkérdőjelezésére irányul, akkor e jogalap megváltoztatná a Törvényszék előtti jogvita tárgyát. Ezenfelül, amennyiben ezen első jogalapot úgy lehetne érteni, hogy azzal a fellebbező az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivételnek az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjában szereplő „hatósági eljárás” fogalma fényében történő értelmezés követelményének megsértését rója fel a Törvényszéknek, akkor e jogalap olyan érvelésen alapulna, amelyet nem terjesztettek a Törvényszék elé, és amelyet előtte nem vitattak meg. Végül az említett jogalap nem jelöli meg pontosan a megtámadott ítélet indokolásának kifogásolt pontjait.

43 Mindenesetre a Bizottság szerint a fellebbezés első jogalapja nem megalapozott. Ugyanis, először is, sem az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdése a) pontjának, sem a 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdése a) pontjának a szövege nem „belső tanácskozásokra”, hanem pusztán a hatóságok „tanácskozásaira” utal. Márpedig, tekintettel arra, hogy az Unióhoz hasonlóan valamennyi tagállam az Aarhusi Egyezmény részes fele, joggal gondolhatnánk, hogy az uniós jogalkotó a 2003/4 irányelvvel nem kívánt az 1049/2001 rendelettel és az 1367/2006 rendelettel az uniós szervekre rótt kötelezettségektől eltérő anyagi jogi kötelezettségeket előírni a tagállamokkal szemben.

44 Másodszor, a „tanácskozások” fogalmának olyan értelmezése, amely szerint az csak a hatóság belső működésére vonatkozik, csupán egyikét képezi e fogalomnak „Az Aarhusi Egyezmény végrehajtási útmutatójában” foglaltak szerinti lehetséges értelmezései közül, amit a Bíróság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének értelmezésekor figyelembe vehet.

45 Harmadszor, az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjában szereplő kritérium – az említett rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdéséhez hasonlóan – nem a dokumentum tartalma, hanem e tartalom hozzáférhetővé tételének kedvezőtlen hatásai. Következésképpen, még ha valamely dokumentum nem valamely hatóság belső tanácskozásaira vonatkozik, hanem csupán a határozata elfogadásának alapjául szolgáló információkra, az e dokumentumhoz való hozzáférés ez utóbbi rendelkezés alapján ebben az esetben is megtagadható lenne.

A Bíróság álláspontja

Az elfogadhatóságról

46 A Bizottság először is vitatja az első jogalap elfogadhatóságát, amennyiben e jogalapot úgy kellene érteni, hogy az az Aarhusi Egyezmény rendelkezéseire tekintettel az 1367/2006 rendelet érvényességének megkérdőjelezésére irányul.

47 Mindazonáltal, mivel a Saint-Gobain a válaszában kifejezetten megerősítette, hogy a szóban forgó jogalappal egyáltalán nem akarta kétségbe vonni az említett rendelet érvényességét, és mivel a Bizottság erről a viszonválaszában tudomást vett, nem szükséges határozni a Bizottság ezen érvéről.

48 Ezt követően a Bizottság lényegében azt állítja, hogy a fellebbezés első jogalapja elfogadhatatlan amiatt, hogy az olyan érvelésen alapul, amelyre a Törvényszék előtt nem hivatkoztak, és amelyet előtte nem vitattak meg.

49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 170. cikkének (1) bekezdése értelmében a Törvényszék előtti jogvita tárgyát a fellebbezésben nem lehet megváltoztatni.

50 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ezért a fellebbezési eljárás keretében a Bíróság hatásköre az elsőfokon eljáró bíróság előtt megvitatott jogalapokra vonatkozó jogi döntés értékelésére korlátozódik. Ezért nem engedhető meg, hogy valamely fél először a Bíróság előtt hozzon fel olyan jogalapot,

amelyet nem terjesztett a Törvényszék elé, mivel ez azt jelentené, hogy a Törvényszék által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a fellebbezési eljárásban korlátozott jogkörrel rendelkező Bírósághoz (a Bíróság elnökének 2016. július 7-i Fapricela kontra Bizottság végzése, C-510/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:547, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Mindazonáltal az olyan érv, amelyet első fokon nem hoztak fel, nem minősül a fellebbezési szakaszban elfogadhatatlan új jogalapnak, ha csupán a keresetben szereplő, a Törvényszék elé terjesztett jogalapban már kifejtett érvelés kiegészítését képezi (2014. április 10-i Areva és társai kontra Bizottság ítélet, C-247/11 P és C-253/11 P, EU:C:2014:257, 114. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy amint arra a főtanácsnok az indítványának 31. pontjában rámutatott, a Saint-Gobain a Törvényszék előtt az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésére hivatkozott, azt állítva, hogy a hozzáférés megtagadásának indokait szűken kell értelmezni. E tekintetben a Saint Gobain kifejezetten utalt ez utóbbi rendelet céljára, vagyis az Aarhusi Egyezmény végrehajtására.

53 Márpedig a fellebbezés első jogalapjának első részével a Saint-Gobain azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivétel a döntéshozatali eljárás keretében létrejött dokumentumokra és az ezen eljárásban érintett kérdésekhez közvetlenül kapcsolódó dokumentumokra egyaránt alkalmazandó. A Saint-Gobain azt állítja, hogy ez az értelmezés ellentétes az 1367/2006 rendeletnek az Aarhusi Egyezmény – amelynek végrehajtására e rendelet irányul – és különösen ezen egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja fényében értelmezett 6. cikke (1) bekezdésének második mondatával.

54 Kétségtelen, hogy az első fokon benyújtott keresetlevelében a Saint-Gobain nem említette meg kifejezetten az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontját. Mindazonáltal azt állította, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének Bizottság általi értelmezése nem áll összhangban az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével.

55 Ezért, mivel a fellebbezés első jogalapjának első része az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének a megsértésén alapul, a Saint-Gobain által felhozott érvelés csupán a keresetben szereplő, első fokon előterjesztett jogalapban már kifejtett érvelés kiegészítését képezi, így nem tekinthető elfogadhatatlannak.

56 Végül a Bizottság azt állítja, hogy a fellebbezés nem jelöli meg pontosan a megtámadott ítélet vitatott pontjait.

57 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 169. cikke (2) bekezdésének megfelelően a felhozott jogalapoknak és jogi érveknek pontosan meg kell jelölniük a Törvényszék határozatában szereplő indokolás vitatott részeit. Az a fellebbezés, amely nem jelöli meg a megtámadott ítélet kifogásolt pontjait és a Törvényszék általi állítólagos téves jogalkalmazást, elfogadhatatlan (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 22-i NIOC és társai kontra Tanács ítélet, C-595/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:721, 95. és 96. pont).

58 Márpedig a jelen esetben az első jogalap első részével a Saint-Gobain kifejezetten megjelöli a megtámadott ítélet 80–82. és 87. pontját. Ezenfelül, amennyiben felrója a Törvényszéknek, hogy az nem vette figyelembe az Aarhusi Egyezményt az 1367/2006 rendelet 6. cikkének értelmezésekor, nyilvánvalóan nem jelölhette meg ezen ítélet konkrét pontjait. Ebből az következik, hogy a fellebbezés megfelel az eljárási szabályzat 169. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelményeknek.

59 A fenti megfontolások alapján el kell utasítani a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást.

Az ügy érdeméről

60 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet az (1) preambulumbekezdése szerint illeszkedik az EU-Szerződésnek az Amszterdami Szerződés által beiktatott 1. cikke második bekezdésében kifejezett azon szándékhoz, hogy új szakaszt jelentsen az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg. Mint e rendelet (2) preambulumbekezdése emlékeztet rá, az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga az intézmények demokratikus jellegéhez kapcsolódik (2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 34. pont).

61 E célból ugyanezen rendelet célja – amint azt (4) preambulumbekezdése és 1. cikke kimondja –, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz (2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

62 Kétségtelen, hogy az említett hozzáférési jogra a köz- vagy magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló korlátozások vonatkoznak. Konkrétabban és (11) preambulumbekezdésével összhangban, az 1049/2001 rendelet a 4. cikkében olyan kivételrendszert határoz meg, amely feljogosítja az intézményeket, hogy megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha az sértené az e cikkel védett valamely érdeket (2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 70. és 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

63 Ugyanakkor az ilyen kivételeket – mivel eltérnek a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvétől – szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (2007. december 18-i Svédország kontra Bizottság ítélet, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 66. pont; 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 75. pont).

64 Ami az uniós intézmények és szervek birtokában lévő környezeti információkat illeti, az 1367/2006 rendelet célja – ahogyan azt annak 1. cikke kimondja – annak biztosítása, hogy ezeket az információkat a lehető legszélesebb körben rendelkezésre bocsássák és egyre bővülő körben terjesszék (lásd ebben az értelemben: 2016. november 23-i Bizottság kontra Stichting Greenpeace Nederland és PAN Europe ítélet, C-673/13 P, EU:C:2016:889, 52. pont).

65 Jóllehet az 1367/2006 rendelet 3. cikkével összhangban az 1049/2001 rendeletet – és többek között ez utóbbi 4. cikkét – főszabály szerint alkalmazni kell a kérelmező által benyújtott, az uniós intézmények birtokában levő ilyen környezeti információhoz való hozzáférés iránti bármely kérelemre, az 1367/2006 rendelet 6. cikke ezt az ilyen kérelmekre vonatkozó konkrétabb szabályokkal egészíti ki, amelyek részben elősegítik, részben korlátozzák a dokumentumokhoz való hozzáférést (2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 53. pont).

66 Konkrétan, az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata akként rendelkezik, hogy különösen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első mondatában szabályozott kivétel vonatkozásában az elutasítás indokát szűken kell értelmezni, figyelembe véve a hozzáférhetővé tételhez fűződő közérdeket, illetve azt, hogy a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik-e (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 83. pont).

67 A fellebbezés első jogalapjának első részét e rendelkezések és elvek fényében kell vizsgálni.

68 A megtámadott ítélet 79–82. pontjában a Törvényszék először is megállapította, hogy a szóban forgó döntéshozatali eljárás a kibocsátási egységek harmonizált ingyenes kiosztására irányuló hatósági eljárás volt, valamint hogy a vitatott határozat elfogadásának időpontjában e hatósági eljárást még nem fejezték be.

69 Másodszor, a Törvényszék rámutatott arra, hogy az említett hatósági eljárás „kiemelt védelmet érdemel”. Ugyanis fokozott a veszélye annak, hogy a szóban forgó eljárás belső dokumentumaihoz való hozzáférés káros hatásokkal jár a döntéshozatali eljárásra. Ezen információkat az érintettek arra használhatják, hogy célzott befolyásolást gyakoroljanak, ami különösen a végleges határozat minőségére lehet hatással.

70 Harmadszor, a Törvényszék rámutatott arra, hogy a hatósági eljárásokra szigorú határidők vonatkoznak, amelyek betartását veszélyeztetné, ha a Bizottság az eljárás során köteles lenne megvizsgálni és megválaszolni a belső tanácskozásaival kapcsolatos visszajelzéseket.

71 Negyedszer, a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság hatósági tevékenysége nem követel meg ugyanolyan széles körű hozzáférést a dokumentumokhoz, mint valamely uniós intézmény jogalkotási tevékenysége, az utóbbinak ugyanis az 1049/2001 rendelet (6) preambulumbekezdése értelmében szélesebb körűnek kell lennie.

72 Ezt követően a megtámadott ítélet 86–90. pontjában a Törvényszék elutasította a Saint-Gobain azon érvét, amely szerint a kért információk nem a tagállamok által a 2011/278 határozat 15. cikkének (1) bekezdése szerint megküldött információk Bizottság általi ellenőrzésére, hanem a német hatóságok által a Bizottságnak megküldött táblázatra vonatkoznak, így nem lehet úgy tekinteni, hogy ezek az információk magára a döntéshozatali eljárásra vonatkoznak.

73 E következtetés levonásához a Törvényszék megállapította, hogy az „olyan ügyre vonatkozik” kifejezés használatával a jogalkotó nem kívánta pusztán a szóban forgó döntéshozatali eljárás keretében létrejött dokumentumokra korlátozni az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivétel hatálya alá tartozó információk körét, valamint hogy e kifejezés használata révén e rendelkezés az ebben az eljárásban érintett kérdésekhez közvetlenül kapcsolódó dokumentumokra is alkalmazható.

74 Így a Törvényszék szerint, mivel az információk, amelyekhez a Saint-Gobain hozzáférést kért, közvetlenül kapcsolódnak a vitatott határozat elfogadása idején folyamatban lévő döntéshozatali eljárás keretében vizsgált kérdéshez, ezek az információk „olyan ügyre vonatkoztak, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot”.

75 Meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének Törvényszék általi értelmezése, mivel összemossa a döntéshozatali eljárás és a hatósági eljárás fogalmát, kiterjeszti az e rendelkezésben foglalt, a hozzáférési jog alóli kivétel hatályát egészen odáig, hogy megengedi, hogy az uniós intézmények a birtokukban lévő bármely dokumentumhoz való hozzáférést megtagadják, beleértve a környezeti információkat tartalmazó dokumentumokat is, amennyiben e dokumentum közvetlenül kapcsolódik az ezen intézmény előtt folyamatban lévő hatósági eljárás keretében érintett ügyekhez.

76 Márpedig a „döntéshozatali eljárás” e rendelkezés szerinti fogalmát úgy kell érteni, hogy az csak a határozat meghozatalára, és nem az ahhoz vezető hatósági eljárás egészére vonatkozik.

77 Ez az értelmezés először is az említett rendelkezés szövegéből fakad, amely „olyan ügyre vonatkozó dokumentum[okra utal], amellyel kapcsolatosan az [uniós] intézmény még nem hozott határozatot”.

78 Ezenfelül ez az értelmezés megfelel az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első mondatának szűk értelmezésére vonatkozó követelménynek, amely követelmény annál is inkább alkalmazandó, hogy a közölni kért dokumentumok környezeti információkat tartalmaznak.

79 Végül az ilyen dokumentumok tekintetében az említett értelmezést erősíti az 1367/2006 rendelet célja is, amely cél – e rendeletet címe szerint – az Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek az uniós intézményekre és szervekre való alkalmazása.

80 Kétségtelen, hogy e rendelet 6. cikke annak megjelölésére szorítkozik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivételt szűken kell értelmezni, azonban nem pontosítja a „döntéshozatali eljárás” e rendelkezés értelmében vett fogalmát.

81 Ugyanakkor, amint arra a főtanácsnok az indítványának 76. pontjában rámutatott, az Aarhusi Egyezmény a 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjában úgy rendelkezik, hogy a környezeti információra vonatkozó kérés elutasítható, amennyiben az információ hozzáférhetővé tétele hátrányosan érintené a hatósági eljárások titkosságát – ahol ezen titkosságot a nemzeti jog előírja –, nem pedig az e hatóságok tanácskozásával záruló hatósági eljárás egészét.

82 Ebben az összefüggésben ezért mindenekelőtt úgy kell tekinteni, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 79. pontjában felidézett azon körülmény, amely szerint a szóban forgó hatósági eljárást a vitatott határozat elfogadásának időpontjában még nem fejezték be, önmagában nem alkalmas annak alátámasztására, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztette volna a Bizottság döntéshozatali eljárását.

83 Ezenfelül, ellentétben a megtámadott ítélet 80. pontjában szereplő azon állítással, amely szerint a szóban forgó hatósági eljárás kiemelt védelmet érdemel, valójában azon kötelezettségnek kell elsőbbséget élveznie – amint arra maga a Törvényszék is helyesen rámutatott a megtámadott ítélet 63. pontjában –, amely szerint az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében szereplő kivételt szűken kell értelmezni. Ezért a belső dokumentumokhoz való hozzáférés negatív következményeinek kockázatára, valamint az eljárás érintettek általi befolyásolásának lehetőségére történő puszta utalás nem elegendő annak bizonyításához, hogy az említett dokumentumok hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztetné az érintett intézmény döntéshozatali eljárását.

84 Ezenfelül, jóllehet az 1367/2006 rendelet (2) preambulumbekezdése értelmében fontos, hogy a nyilvánosságnak tényleges lehetősége legyen részt venni a környezetvédelmi döntéshozatalban, növelve ezzel a döntéshozatal számonkérhetőségét és átláthatóságát, a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 81. pontjában szereplő megállapításával szemben az említett rendelet egyáltalán nem tartalmaz olyan előírást, amely szerint a Bizottság megvizsgálja vagy megválaszolja a nyilvánosság azt követően tett megjegyzéseit, hogy hozzáférhetővé tették a folyamatban lévő hatósági eljárással kapcsolatos környezeti információkat tartalmazó, az intézményen belüli megbeszéléseket feltáró dokumentumokat. E körülmények között ezért nem lehet úgy tekinteni, hogy az ilyen hozzáférhetővé tétel veszélyezteti a Bizottság hatósági eljárásaira irányadó határidők betartását.

85 Végül emlékeztetni kell arra, hogy jóllehet a Bizottság hatósági tevékenysége nem követel meg ugyanolyan széles körű hozzáférést a dokumentumokhoz, mint valamely uniós intézmény jogalkotási tevékenysége, ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy e tevékenység ne tartozna az 1049/2001 rendelet hatálya alá, amely rendelet – a 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően – az intézmény birtokában lévő valamennyi olyan dokumentumra vonatkozik, amelyet az intézmény állított ki, vagy amelyek hozzá érkeztek, és amelyek az Unió tevékenységi területeire vonatkoznak (lásd ebben az értelemben: 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 87. és 88. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

86 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy nem értelmezte szűken az említett rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdését, amint azt az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata megköveteli.

87 Következésképpen, mivel a fellebbezés első jogalapjának első része megalapozott, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy szükség volna az első jogalap második részének és a fellebbezés második jogalapjának a vizsgálatára.

A megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésének következményeiről

88 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése értelmében a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén a Bíróság az ügyet visszautalhatja határozathozatalra a Törvényszékhez, vagy ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti.

89 A jelen ügyben a Bíróságnak érdemben el kell döntenie az ügyet, amit a per állása megenged.

90 A megsemmisítés iránti keresetében a Saint-Gobain két jogalapra hivatkozott, amelyek közül az első az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdése d) pontjának iii. alpontjával és 6. cikke (1) bekezdésének második mondatával együttesen értelmezett 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének a megsértésén alapul.

91 Amint arra a jelen ítélet 25–28. pontja emlékeztetett, a Bizottság a vitatott határozatban úgy vélte, hogy a szóban forgó információk teljes körű közlése a tagállamok által átadott információkra vonatkozó kérdések és kifogások megfogalmazására adhat alkalmat a nyilvánosság, és elsősorban az érintett vállalkozások részéről, ami a Bizottság és a tagállamok döntéshozatali eljárása megzavarásának a veszélyével járna. Ez a megzavarás jelentősen hátráltathatja az említett döntéshozatali eljárást, és rossz hatással lehet a Bizottság és a tagállamok közötti párbeszédre. Emellett a Bizottság relevánsnak tekintette azt a körülményt, hogy még nem fogadott el az említett információkra vonatkozó határozatot, és hogy várható volt egy ilyen határozat megállapított határidőben való meghozatala. Ezen intézmény mindehhez hozzátette, hogy a jelen esetben alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy a szóban forgó határozatot mindenfajta külső megzavarástól mentesen hozhassák meg, valamint megőrizzék a Bizottság és a német hatóságok közötti bizalmat.

92 Márpedig a jelen ítélet 75–81. pontjában szereplő indokokra tekintettel az ilyen megfontolások nem bizonyítják, hogy a környezeti információk hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztette volna a Bizottság döntéshozatali eljárását az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata fényében értelmezett 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében.

93 Következésképpen helyt kell adni a megsemmisítés iránti kereset első jogalapjának, és meg kell semmisíteni a vitatott határozatot, anélkül hogy szükség volna e kereset második jogalapjának vizsgálatára.

A költségekről

94 Az eljárási szabályzat 138. cikke (1) bekezdésének megfelelően, amelyet annak 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

95 Mivel a Bizottság pervesztes lett, a Saint-Gobain kérelmének megfelelően kötelezni kell az elsőfokú eljárás, valamint a Saint-Gobain fellebbezése nyomán lefolytatott jelen eljárás során felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszéke 2014. december 11-i Saint-Gobain Glass Deutschland kontra Bizottság ítéletét (T-476/12, nem tették közzé, EU:T:2014:1059).**

2) A Bíróság megsemmisíti a Bizottság 2013. január 17-i azon határozatát, amely megtagadta a Németországi Szövetségi Köztársaság által a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat 15. cikkének (1) bekezdésében előírt eljárás keretében a Bizottságnak megküldött listához való teljes körű hozzáférést annyiban, amennyiben e dokumentum információkat tartalmaz a Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH német területen található bizonyos létesítményei tekintetében, a 2005-től 2010-ig tartó időszak során a szén-dioxid-(CO_2-)kibocsátás tekintetében az ideiglenes kiosztásokra, a tevékenységekre és kapacitásszintekre, valamint a létesítmények hatékonyságára és a 2013-tól 2020-ig tartó időszakot érintően ideiglenesen kiosztott éves kibocsátási egységekre vonatkozóan.

3) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi az elsőfokú eljárás, valamint a Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH fellebbezése nyomán lefolytatott jelen eljárás során felmerült költségek viselésére.

Aláírások